

۲۰۱۷/۱۰/۰۴

صدای امریکا با تبصره آریانا افغانستان آنلاین

برهه ای از تاریخ افغانستان در اسناد تازه فاش شده امریکا

زیبگنیو برژینسکی به تاریخ ۲۶ جولای ۲۰۱۷ در سن ۸۹ سالگی در گذشت

به دنبال تجاوز شوروی به افغانستان امریکا در تلاش تحریک حس هویت دینی مسلمانان و حمایت از پاکستان بود.

حکومت ایالات متحده امریکا بعضاً اسناد محرم سیاست خارجی خود را پس از گذشت زمان، افشا و نشر می کند. در همین ارتباط، وزارت خارجه امریکا هفته گذشته اسناد و مکاتبات پالیسی خارجی حکومت جیمی کارتر، رئیس جمهور پیشین ایالات متحده، را نشر کرد که حاوی بیش از ۱۱ هزار صفحه است. در میان اسناد و مکاتبات نشر شده، یکی هم ملاقات زیبگنیو برژینسکی، مشاور امنیت ملی رئیس جمهور کارتر، با برین ادوارد تالبایز، معاون صدراعظم پیشین زیلاند جدید، است که در آن در مورد تجاوز شوروی سابق بر افغانستان بحث شده بود.

در اسناد نشر شده آمده است که آقای برژینسکی خطاب به آقای تالبایز گفته بود که اتحاد جماهیر شوروی پلان ندارد از افغانستان بیرون شود. بنا براین، ایالات متحده می خواهد به شوروی نشان بدهد که اقدام آن کشور در افغانستان "هزینه هنگفتی" را در قبال خواهد داشت. برژینسکی به آقای تالبایز گفته است که ایالات متحده نمی خواهد "هزینه" که بر روسیه تحمیل می گردد، با اقدام متحدین امریکا تضعیف شود.

به اهتمام ملالی نظام

در این ملاقات آقای تالباز نیز گفته بود که شوروی باید به خاطر اقدام اش در افغانستان سردرگم و گیج شود. آقای برژینسکی در این ملاقات پیش بینی کرده بود که شوروی ممکن به زیلاند جدید مراجعه کند و از مقامات آن کشور تقاضا هایی را کند که اقدامات ایالات متحده را تضعیف نماید.

آقای برژینسکی در این ملاقات گفته بود که ایالات متحده در رابطه به اقدام شوروی در افغانستان، دو هدف عمده را در سر دارد: اول، افزایش حس هویتی در جهان اسلام.

به باور برژینسکی، کشور های غربی نباید حس هویتی کشور های اسلامی را به صورت علنی مورد مداخله و بهره برداری قرار بدهند - به خصوص زمانیکه ایالات متحده می خواهد پایگاه های نظامی در منطقه ایجاد کند، باید از نهایت احتیاط کار بگیرد.

آقای برژینسکی با اشاره به سفرش به الجزایر که در آن زمان حامی شوروی بود، تاکید داشت که بسیاری از مقامات آن کشور احساسات ضد شوروی داشتند و احساس شان را با وی شریک کردند. برژینسکی در این ملاقات گفته بود که "غرب نیاز دارد تا از احساسات ضد شوروی، بهره برداری" کند.

هدف دومی، حمایت ایالات متحده از کشور های منطقه نزدیک به افغانستان بود که معروض به تهدیدات سیاسی اند. آقای برژینسکی در این ملاقات پیش بینی می کند که شوروی به سمت آبنای هرمز حرکت نخواهد کرد، اما مسکو ممکن تلاش کند که پاکستان و ایران را به "فلند شرق میانه" مبدل کند. روی همین دلیل، آقای برژینسکی گفته است که ایران و پاکستان باید مورد حمایت نظامی و سیاسی غرب قرار بگیرند. آقای برژینسکی در این ملاقات گفته بود که اول کمک های کشور های اسلامی به پاکستان فراهم گردد و به تعقیب آن، کمک های غربی به پاکستان سرازیر شود.

اما آقای برژینسکی در این ملاقات تاکید کرده بود که کمک ایالات متحده برای ایران دشوار خواهد بود و دلیل آنرا گروگان گیری دیپلمات های امریکایی توسط رژیم نو پای در ایران عنوان کرده بود.

آقای برژینسکی همچنین گفته بود که ایالات متحده می تواند در مدت ۳۰ روز هر اقدامی را در ایران انجام بدهد که روسیه در آن کشور انجام خواهد، اما تاکید داشت که به دلیل نزدیکی شوروی با ایران، بیلانس قدرت به نفع مسکو تمام خواهد شد. اما آقای برژینسکی تاکید کرده بود که در سایر نقاط جهان، ایالات متحده دست به اقداماتی خواهد زد تا شوروی مصارف اقدام خود را در افغانستان متحمل شود.

آقای برژینسکی در این ملاقات همچنین تاکید کرده بود که هدف ایالات متحده این است تا افغانستان به حیث یک کشور غیر منسلک باقی بماند، چیزی که به گفته این مقام حکومت کارتر پاکستان و هند نیز خواهان آن بودند. آقای برژینسکی گفته بود که اندرا گاندی، صدراعظم پیشین هند، نمی خواست که پاکستان تجزیه شود.

مشارو امنیت ملی کارتر، رئیس جمهور پیشین امریکا، همچنین گفته بود که به باور وی شوروی تا زمان خروج از افغانستان را مورد بررسی قرار نخواهد داد که جهان با جدیت در برابر اقدام شوروی در افغانستان موقف بگیرد.

این مقام پیشین ایالات متحده همچنین گفته بود که یک افغانستان بی طرف نیاز به نیروی ۴۰ هزار نفری دارد که کشور های اسلامی مثل الجزایر، سوریه و اردون می توانند آنرا فراهم کنند، اما گفته بود که احتمال چنین کار بعید است، اما باز هم تلاش در این راستا باید صورت بگیرد.

آقای برژینسکی همچنین گفته بود که حتی اگر شوروی بخواهد از افغانستان خارج شود، نمی خواهد از آنجا شکست خورد بیرون شود و تاکید کرده بود که در فصل گرما بی نهایت دشوار خواهد بود که گروپ های ۲۰ نفری ضد تجاوز شوروی در برابر جنگ افزار های شوروی، مقابله کنند. آقای برژینسکی در این ملاقات تاکید کرده بود "یگانه چیزی که شوروی را وادار به بررسی خروج از افغانستان خواهد کرد" درک مقامات مسکو از تأثیرات منفی اقدام شوروی در افغانستان خواهد بود.

اما آقای برژینسکی تاکید کرده بود که سه عامل عمده می تواند شوروی را مجبور کند تا از افغانستان خارج شود: تداوم حمایت ایالات متحده از متحدین اش، ایجاد جهان اسلام واحد و ادامه جهاد در افغانستان. اما هر دو مقام به عامل دومی- یعنی ایجاد جهان اسلام واحد توافق نظر داشتند.

در این ملاقات آقای تالبایز نیز گفته بود که کشورش خواهان روابط سیاسی با دول اسلامی است، اما تاکید داشت که به نظر می رسد که کشور های اسلامی مایل نیستند با غرب بسیار نزدیک باشند.

تبصره آرپانا افغانستان آنلاین:

مقدرات و سرنوشت مردم افغانستان که بعد از سقوط سلطنت به تدریج از مسیر معموله منحرف گردید، با کودتای منحوس ثور به کار روایی حزب دیموکراتیک خلق یعنی وطن فروشان خلق و پرچم وابسته به خط مسکو و اشغال آن سرزمین توسط قوای مخرب اتحاد شوروی وقت، تا ایندم با بازی های پشت پرده و کار سازی های معامله گران داخلی، دستخوش تلاطم و تشویش روز افزون است.

بعد ازینکه شوروی عساکر هوایی و زمینی را به افغانستان بی دفاع سوق داد، برای حفظ موازنه و تعادل قواء که جلو گیری از نفوذ روسیه به جنوب آسیا و رسیدن به آبهای گرم که همانا از زمان پطر کبیر، رویای آن سرزمین شمرده میشد، غرب، مخصوصاً امریکا با مصارف گزاف و حمایه از گروپ های مجاهدین، پالیسی های گوناگون اقتصادی و سیاسی را با همدستی با پاکستان که متأسفانه در جوار افغانستان قرار داشت، روی دست گرفت.

اشتباهات امریکا که مثل همیشه در مورد سیالت خارجی، مخصوصاً در عدم شناخت و ارزیابی مناطقی که برای جنگ یا پشتیبانی مداخله میورزد، در معضله سرنوشت افغانستان با موجودیت عسکر شوروی و اشغال، رؤسای تنظیمی و گروپ های تشنه قدرت و مقام که اکثراً در سایه آس ای پاکستان به رشد رسیده بودند و روش چند گانه در زمینه منافع خود ها داشتند، هر روز بیشتر میگردید، با وجود شکست شوروی به همت مجاهدین واقعی افغانستان، سرزمین ما متأسفانه به یک نتیجه خون آلود و انارشیزم مطلق منتهی گردید.

در نتیجه بعد از ناکامی مطلق روسیه و انهدام آن ابر قدرت، افغانستان غرق در جنگ های داخلی برای احراز قدرت گردید و با تخریب شهر کابل و قتل و بی خانمانی، مردم بی دفاع آن ذریعه هموطنان خونخوار خود شان، امریکا تا زمان شکست طالبان و اشغال، به نحوی دیگر، افغانستان جنگ زده ویران را به فراموشی سپرد.

برژینسکی که دارای اقتدار و صلاحیت در امور بود، گویا در خاطرات خویش حقایق تلخی را در مورد مسائل پس پرده سیاست در تعیین مقدرات افغانستان بیان میدارد که البته زمان دیگری بر آن باید روشنی انداخت.

پایان